

פסוקי דזמרה

גודל מעלתו ואמירתו עם הציבור

מעלת אמירת פסוקי דזמרה במתינות ובכוונה גדול מאד, כמו שכבר הפליגו חז"ל לכתלמוד ובמדרשים, ואחריהם בספרי ראשונים ואחרונים. ועינינו רואות שכדורותינו אנו, נתרשל הדבר, משום שנשכח מהציבור רוס מעלתם ואינם מתבונני בגודל ענינם.

גם הזהירו הקדמונים לאמרם ביחד עם הציבור מתחילתם ועד סופם ולא שיהא זה עומד בכה וזה עומד בכה, כמו שמביא הרדב"ז בשם הזוהר ז"ל בשעה שהשכינה באה לבית הכנסת ומצאה אומרים הזמירות, אם מקצתם מאחרין ומקצתם מקדימין, מיד מסתלקת (ח"ו) עכ"ל.

ואחריו הזהירו גדולי דורינו להתחיל להתפלל עם הציבור ביחד ממה טובו כמו שהיה נהוג מקדמת דנא, כמו שהעיד הרה"ק מטאהש זצוק"ל, ז"ל: דהנה בדורות הקודמים... לא היו מתחילין מהודו והיו מתחילין ביחד ממה טובו... (עבודת עבודה דברות קודש ח"ב דף ל). ע"כ לקטנו קצת ממאמרי קדמונים ואחרונים כדי לעורר הלבבות לאמרם כראוי עם הציבור בקול ובמתינות ובכוונה.

א"ר יוסי יהא חלקי עם גומרי הלל
בכל יום - דפסוקי דזמרה קאמרינן:

שבת קיח:

יהא אדם מקרב הקב"ה אליו ומרצהו
בתשבחות וקילוסין והוא מתקרב אליו
ובעודו קרוב אליו יש לו לתבוע צרכיו:

רש"י צרכות ד: ד"ה זה הסומך

ועי"ז נשמע תפלתו

ישמח משה ואתחנן ד"ה הצעל הטורים

מצוה זו כך הוא שיהא אדם מתחנן
ומתפלל ומגיד שבחו של הקב"ה
ואחר כך שואל צרכיו:

רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ג

אין אומרים הזמירות במרוצה כי אם בנחת:

שו"ע סימן נ"א ס"ח

יוצא מפיו כאילו מונה מעות:

משנ"צ סק"כ

מלה במלה כדי לכוון בהם יפה:

שועה"ר סי"ג

וכן אותם הקורים פסוקי דזמרה בקול רם

ונעים זמר וכו' תפלתם וזמירתם

מתקבל כריח ניהוח:

ספר חסידים סימן יח

הקליפות מבטלים לעלות התפלה

וע"י פסוקי דזמרה מכריתים אותם:

משנ"צ סי' נ"ד סק"ה

לעולם יסדר אדם שבחו של מקום

ואחר כך יתפלל:

ברכות לז:

שישער בעצמו שכל מה שחקב"ה עושה

עמו חסד קל כל היום ולא יבקש כי אם

מתנת חינם:

כלי יקר דברים ג. כד

עיקר תפלה בציבור, בפסוקי דזמרה:

סיפורי מנחם הרמ"ח אוח"כ צ"ח צ"ח הר"ק מנצחדיטשוב זי"ע

בשעה שהשכינה באה לבית הכנסת

ומצאה אומרים הזמירות, אם מקצתם

מאחרין ומקצתם מקדימין, מיד מסתלקת:

שו"ת רדב"ז ח"ג סי' תע"ז, צ"ח מדרש הנעלם

— להתחזק בעבודת התפלה —